

som Anlægget skal komme til Nytte, maatte vise sig Interesse derfor, og dette er nu sket, idet Viborg Amtsråd og Aarhus Byraad i et Fællesandragende af 22. d. M. efter derom truffen Aftale med de oprindelige Koncessionsansøgere har anholdt om at maatte endræde i disses Sted og faa Koncessionen udfærdiget til sig.

Herefter har Regeringen ment gennem nærværende Lovforslag at burde søge Hjemmel for Sagens Gennemførelse tilvejebragt. Vel kunde man have ønsket, forinden dette skete, gennem indhentede Erklæringer fra samtlige de Amtsråd og Byraad, for hvilke Anlægget kan faa Interesse, at have naaet til Klarhed over disses Stilling til Sagen, ligesom man kunde have anset det for ønskeligt at bilægge nærværende Lovforslag med et fuldstændigt Udkast til den Koncession, der eventuelt bliver at udfærdige; men da man maa erkende, at den foreliggende Verdenssituation paa enestaaende Maade tydeliggør Nyttens af ved Anlæg som det her paa-tænkte at muliggøre Frembringelse af Lys og Kraft i Landet selv uden Benyttelse af Raaprodukter fra Udlandet, og da den forhaandenværende store Arbejdsløshed yderligere taler for at undgaa enhver, ikke strengt nødvendig Opsættelse af et stort samfundsnyttigt Anlæg som det heromhandlede, har man troet efter Omstændighederne paa tilfredsstillende Maade at varetage de nævnte Hensyn derved, at man i Lovforslaget dels har optaget Bestemmelser, der udtrykkelig aabner de paagældende Kommunalbestyrelser Adgang til at slutte sig til Koncessionsansøgerne og til i øvrigt at blive delagtige i de ved Anlægget tilvejebragte Goder, dels har givet udførlige Forskrifter om en Række af de vigtigste Punkter i den eventuelle Koncession.

Det skal endnu bemærkes, at man i August 1917 fra et nystiftet Andelsselskab, „Gudenaens Elektricitetsværk“ kaldet, har modtaget et Andragende om Koncession paa Anlæg af et lignende, ved Gudenaens Vandkraft drevet Elektricitetsværk af mindre Dimensioner, der under Forudsætning af, at det ovenfor omhandlede Værk bringes til Udførelse, ønskes anlagt paa et Punkt mellem Kongensbro og Sminge-Sø. — Andragendet var ledsaget af et foreløbigt Projekt, om hvilket Vandbygningsdirektøren og Elektricitetskommissionen i en Fælleserklæring har udtalt, at det i elektroteknisk Henseende er saa mangelfuldt, at det helt maa omarbejdes og et nyt Projekt med tilhørende Overslag foreligge, førend der vil kunne afgives nogen

Erklæring over Sagen. I nævnte Fælleserklæring fremhæves det derhos, at det vil være af største samfundsmæssige Betydning, at de to Værker i ingen Henseende kommer til at virke generende paa hinanden, men tværtimod træde i et intensivt Samarbejde, helst under fælles Ledelse. Herefter har man vel ment i Lovforslaget at burde aabne Mulighed for, at det mindre Værk eventuelt kan komme til Udførelse, men man har, efter at Sagen er kommet ind under kommunalt Initiativ, ikke været i Tvivl om, at den Koncession, der gives Kommunerne, i saa Fald bør omfatte begge Værker.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes i øvrigt:

Til § 1.

Naar det i denne Paragraf under a.—c. er foreskrevet, at Anlæggene ikke maa paabegyndes uden forudgaaende Godkendelse, er der herved ikke blot sigtet til det selvfølgelig, at det offentlige maa have Indseende med, at Anlæggene i enhver Henseende er teknisk forsvarlige. Der vil ved Spørgsmaalet om Godkendelse ogsaa være at tage afgørende Hensyn til, at der ikke ved Anlæggene gøres større Indgrib i de nuværende Ejeres bestaaende Rettigheder end nødvendigt. Efter de foreliggende sagkyndige Udtalelser maa det antages, at det til Grund for Koncessionsandragendet liggende Projekt med Reguleringsbassin mellem Tange og Kongensbro frembyder afgørende Fordele, men Godkendelsen af dette Projekt vil ikke blive givet, førend det gennem en nærmere Undersøgelse maatte kunne betragtes som fastslaaet, at Fordelene derved er saa store i Forhold til det tidligere Kanalprojekt, at Lodsejernes Interesser i at undgaa Ekspropriation af deres Engarealer bør vige derfor. — For saa vidt det sidste Forslag viser sig at maatte foretrækkes, vil der dernæst være at tage særligt Hensyn til, at Ekspropriationen af landbrugsmæssigt værdifulde Arealer begrænses mest muligt, og dette gælder navnlig de Engarealer ved Ans og ved Tangeaaens Udløb, der er særlig fremhævede i Landbrugsministeriets og Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs Erklæring.

Til § 2.

Under Hensyn til, at det i indkomne Andragender fra en Del Lodsejere mellem Tange og Kongensbro er blevet gjort gældende, at den Del af deres Jorder, som der er Tale om at ekspropriere, nemlig